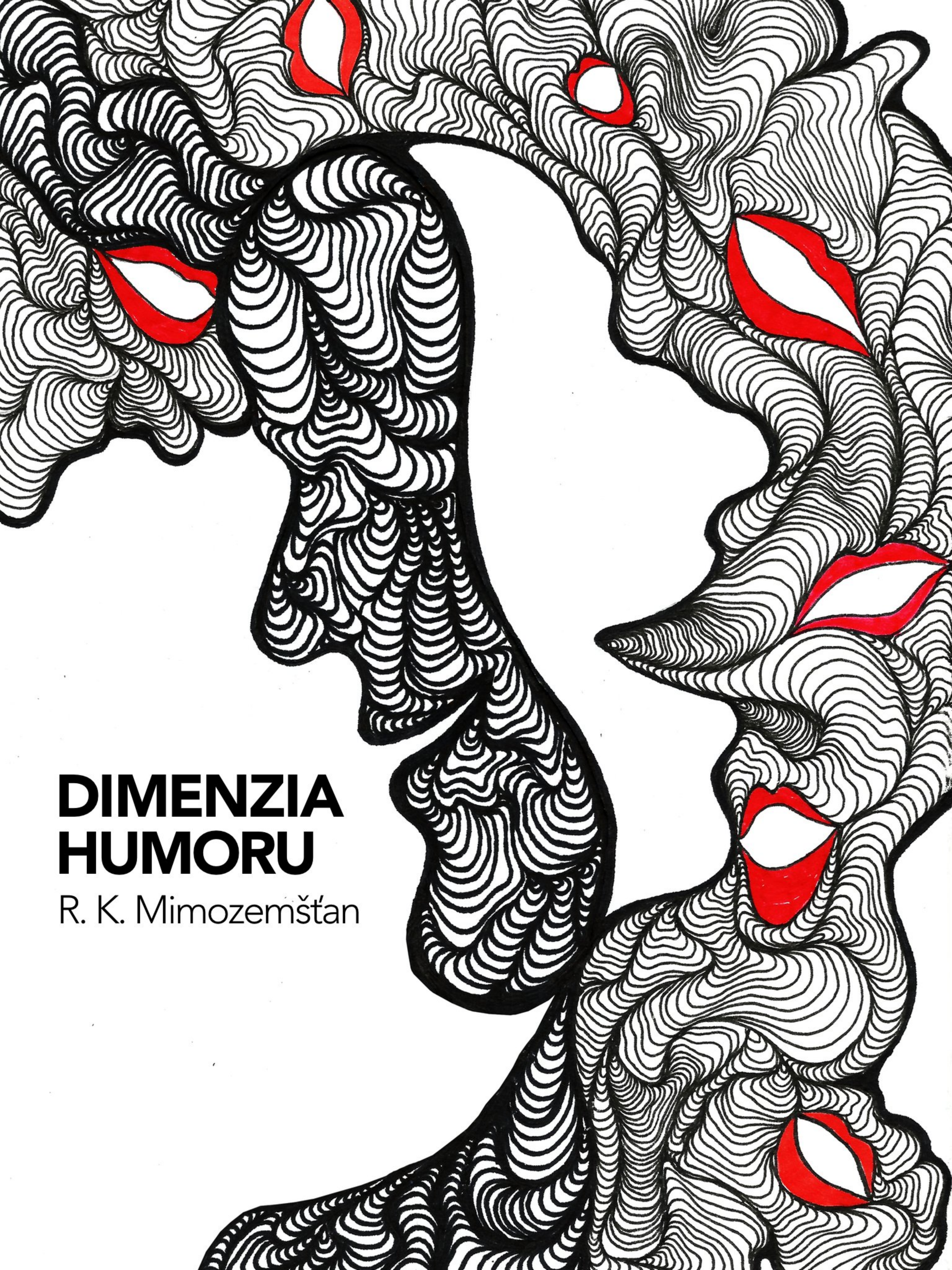

An abstract black and white line drawing featuring a central, elongated, teardrop-like shape. This shape is surrounded by four complex, swirling, and wavy patterns that resemble stylized hair or smoke. Each of these four patterns contains a red, open-mouthed shape, resembling a wide smile or a gasp. The overall composition is dynamic and visually striking due to the high contrast between the black lines and the white background, with the red lips providing a focal point of color.

DIMENZIA HUMORU

R. K. Mimozemšťan

Dimenzia humoru

R. K. Mimoszemšťan

Dimenzia humoru – R. K. Mimoszemšťan

Vydavateľ elektronickej knihy: © Elist

Obálka: © Dominika Uličná

ISBN: 978-80-8171-071-1

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

!!! Upozornenie !!!

Táto kniha je určená iba pre čitateľov, ktorí trpia chronickým zmyslom pre humor. Všetci ostatní sa pred jej prečítaním a použitím poraďte so svojím lekárom, prípadne vyhľadajte odbornú radu vo svojej lekárni!!!

Samozrejme len v prípade, ak ste naozaj vlastníkom nejakého lekára či lekárne.

1) O troch cudzincoch a jednom zázračnom kráľovstve

Hans, Annamarie a Gertrúda sa chystali nasadnúť do pristaveného auta. Svoju batožinu si napratali do jeho kufra a čakali na pokyn k odchodu. Boli trochu zmätení a plní neistoty. Išli totiž prvýkrát za zárobkom na takú dlhú a im neznámu cestu. Nemali však inú možnosť. V Rakúsku, odkiaľ všetci traja pochádzali, sa už nedalo vydržať. Práca tam nebola už skoro žiadna, minimálna mzda sa ledva vyšplhala na 250 €, preto sa po zrelom uvážení rozhodli, že skúsia šťastie v zahraničí. Oslovili tamojšiu pracovnú agentúru HAPPY ARBEITEN SK, aby im sprostredkovala prácu v ekonomicky prudko sa rozvíjajúcej krajine. Na Slovensku.

Annamarie je vysoká, štíhla blondína. Má štyridsaťpäť rokov a dvadsaťročnú prax ako zdravotná sestra. Preto chce skúsiť šťastie najprv vo svojom odbore. Ako zdravotná sestra sa pokúsi uplatniť v niektorej nemocnici alebo poliklinike na Slovensku. Pracovná agentúra jej ponúkla niekoľko možností. Voľné miesta evidujú v nemocniciach Lučenec a Rimavská Sobota. Prípadne ešte stoja za zváženie ponuky z dvoch polikliník v Poltári a vo Fiľakove. V posledných menovaných mestách zdravotnícka starostlivosť doslova expanduje.

Nesmelá Rakúšanka ešte zvažuje možnosť pracovať ako opatrovatel'ka. Jediné voľné miesto je však zatiaľ iba v rodine Alojza Berkyho z Rimavských Janoviec, ktorý pracuje ako zástupca guvernéra Národnej banky Slovenska. Ten potrebuje k svojej, inak čulej osemdesiatdeväťročnej matke spoločníčku. Podmienkou je dobrá znalosť slovenčiny. Od spoločníčky sa vyžaduje, aby s pani Emíliou vo večerných hodinách hrávala poker. Cez deň s ňou treba chodiť na prechádzky a pravidelne sa kúpať v bazéne vily Berkyovcov. Ďalej treba trikrát v týždni absolvovať jazdu na koni a piatky sú venované návštevám novoootvoreného divadla v Revúcej. Soboty by sa mali zasa niest' v znamení návštev galérií a múzeí, striedavo v Rožňave, Rimavskej Sobote, Lučenci a Utekáči. Nedele sú zamerané na relax. Vtedy treba navštevovať so starou dámou wellness centrá v Rapovciach a Dolnej Strehovej. Keďže má pani Emília, ako vidno, množstvo aktivít, je potrebné, aby bola jej spoločníčka držiteľkou vodičského preukazu skupiny B. Annamarie jeho držiteľkou síce je, ale obáva sa toho, či jazdu zvládne. Svoj staručký Golf predsa len používala sporadicky. Jazdila iba na kratšie vzdialenosti po Linzi a okolí alebo raz do týždňa na väčšie nákupy do obchodných centier ABC, ABC PLUS, ABC MÍNUS, ktoré v Rakúsku rastú ako huby po daždi. Preto má strach, či jazdu na dvoch mercedesoch pani Emílie zvládne.

Je však rozhodnutá, že ak by pre obrovský nával v slovenských nemocniciach a poliklinikách prácu nezohnala, prijme ochotne aj neľahkú prácu spoločníčky u Berkyovcov. Platovo by si síce pohoršila, ale na začiatok sa s tým zmieri. Ako spoločníčka by zarábala v čistom, po výdatnej podpore slovenského ministerstva zdravotníctva, 2 500 €. Je to síce o 1 500 € menej ako v nemocnici, ale oproti mzdám v Rakúsku je to rozprávkový príjem.

Pani Emílii Berkyovej bol už aj doručený životopis, ktorý Annamarie, po úspešnom absolvovaní jazykového kurzu, písala v slovenčine. K životopisu pripojila aj svoje fotografie v životnej veľkosti, ktoré boli podľa požiadaviek agentúry HAPPY ARBEITEN SK vyhotovené v štyroch exemplároch. Na týchto fotografiách Annamarie pózuje oblečená, podľa všetkých štyroch ročných období, ktoré sa na Slovensku pravidelne striedajú. Aj v tomto smere je Slovensko iné ako ostatné krajiny vo

svete. Inde už ani to striedanie ročných období bohvieako nefunguje. A o pravidelnosti sa už vôbec nedá hovoriť. Nuž ale na Slovensku je to iné. Tu funguje aj striedanie. A je to svetový unikát.

Annamarie k žiadosti a životopisu povinne pripojila ešte odtlačky chodidiel, dlaní a chrupu. Toto sa deje na príkaz slovenského ministerstva vnútra z dôvodu, že pracovité rakúske, nemecké, talianske, švajčiarske, španielske a anglické ženy, pracujúce na Slovensku, sú často obeťami únosov. Slovenskí veľkopodnikatelia, lekári, advokáti a farmári sa mnohokrát uchýľovali aj k takýmto praktikám, aby získali do svojich domácností tieto šikovné a skromné ženy zo zahraničia. Preto, aby ich mohli po rokoch v týchto domácnostiach identifikovať, pripájajú odtlačky. Toľko skromné vysvetlenie.

Annamarie si ešte vychutnala niekoľko šlukov z cigarety na parkovisku pred nákupným centrom ABC MÍNUS. Bola zamyslená a v hlave sa jej prehánalo množstvo otázok. Jej dve deti zostanú po prvýkrát doma bez nej. Budú síce s jej rodičmi, ale predsa je to odlúčenie. Áno, sú už dospelé, dcéra Milly má dvadsať a syn Dieter osemnásť, budú však mamičke chýbať. Chvalabohu sú to deti skromné. Neľahký život v Rakúsku ich naučil skromnosti. Boli ešte malé, keď sa Annamarie so svojím manželom rozviedla. Odvtedy sa pretĺkala sama. Rodičia jej síce pomáhali, ale z ich dôchodku, 150 € na osobu mesačne, to nešlo stále. Zobrala si preto úver v banke, ktorý zabezpečila nehnuteľnosťou. Práce v Linzi však bolo stále menej a menej a úver už nevládala splácať. Nemocnice v Rakúsku začali zatvárať a ona bola nútená pracovať aj v iných odvetviach. Ale firmy v jej rodnej krajine začali byť nestále a krachovali jedna po druhej. Celoeurópska výroba sa presúvala hlavne na Slovensko a z časti do Maďarska. Tieto dve krajiny boli totiž vo vynikajúcej ekonomickej a sociálnej kondícii a firmy tu mali pocit dlhodobej istoty. Už im nešlo o lacnú pracovnú silu, to už dávno nebola pravda, ale o to, že sa v týchto krajinách z dlhodobého hľadiska nič zásadne nezmenilo. A to bolo dostatočne rozhodujúce pre zahraničných investorov.

Annamarie bola rozhodnutá. Mala pred sebou už iba to, že si, za dva roky strávené na Slovensku, v pohode vyplatí úver a ešte si aj niečo ušetrí. Ako počula od známej, potraviny na Slovensku sú neuveriteľne lacné, a pri plate opatrovateľky – spoločníčky je cena mlieka 0,55 € alebo chleba 1,30 € úplne smiešnou sumou. A navyše sa tieto ceny nebudú dlhší čas meniť, ako vyplynulo z posledného zasadania slovenských vládcov. Takže istota v krajine, do ktorej sa chystá za prácou, naozaj je. A neskôr možno nájde prácu aj pre svoje dve deti. Už vidí vo svojich predstavách, ako jej syn Dieter pracuje na poste manažéra v pivovare GEMERHEINEBIERNEKEN, a. s. Rimavská Sobota. Vyštudoval ekonómiu, a slovenský jazyk, ktorý sa v Rakúsku učil ako voliteľný predmet, ovláda vynikajúco. Okrem toho sa externe doučoval češtinu a maďarčinu. Jazykovo a odborne je na prácu na Slovensku veľmi zdatný. Spomínaný pivovar sa za posledné roky stal lídrom na svetovom trhu vo výrobe zlatistého moku. Hádám neexistuje krajina, v ktorej by nemal svoje pobočky. Dokonca i v Afrike. Afrika je navyše akoby predurčená stať sa pivovarskou veľmocou. Štíhle telá a veľké brušká obyvateľov tohto kontinentu sú toho jasným dôkazom. No a dcérka Milly?

Tak tá by zas smelo našla uplatnenie v niektorej z mliekarní. Tých je na Slovensku ešte viac ako pivovarov. Milly má vyštudovanú potravinársku školu vo Viedni, odbor spracovanie mlieka. A v oblasti, do ktorej ide Annamarie pracovať, si môže jej dcéra vybrať hneď z niekoľkých moderných mliekarní. Mliekarne v Lučenci, Rimavskej Sobote alebo vo Veľkom Krťiši majú v Európe

obrovský ohlas. Nuž ale výber nechá Annamarie na svoju dcéru. Nech sa sama rozhodne. Bolo by super, keby sa jej deti uplatnili, prípadne si aj založili rodiny v krajine jej snov. A ktovie, možno aj ona sama si na Slovensku nájde svoju životnú lásku. Ktovie...

Teraz je hlavne dôležité dobre docestovať a mať šťastie na prácu, ktorá jej umožní splniť si svoje sny. Bola by radšej, keby sa jej podarilo uplatniť v nemocnici alebo na poliklinike. Napríklad výborný cveng má aj vo svete poliklinika v Poltári. Šéfuje tam MUDr. Utam BATU z Ulanbátaru, ktorý famózne zjednodušil zdravotnú starostlivosť v tomto malom okrese. Už tam skoro ani nemajú pacientov. A pritom platy lekárov a sestričiek neustále rastú. Slovensko totiž, ako možno jediná krajina na svete, prijalo zákon, že hodnotenie lekárov a zdravotníckeho personálu sa bude vykonávať podľa kľúča – čím menej pacientov, tým väčší plat. A je to aj logické. Veď je to práve skvelá vizitka lekárov, že sú všetci v krajine zdraví. Preto je na Slovensku úplne bežné vidieť prázdne čakárne a nemocnice a zároveň usmiate tváre lekárov a sestričiek. Možno malou kuriozitou je, že slovenské zdravotné sestry ako jediné používajú od istého času čiernu rovnošatu. Inak sa však nič nezmenilo. Ale to bola iba informácia na okraj.

Počas absolvovania kurzu v Rakúsku sa Annamarie o slovenské zdravotníctvo veľmi živo zaujímala. Na internete si prezrela mnoho šotov, a keď uvidela tú nádheru, vedela okamžite, akou cestou sa vydá. Áno, je pevne rozhodnutá. Slovensko sa jej z obrázkov a videí veľmi páči a cíti, že aj práca v prázdnych slovenských nemocniciach bude zvládnuteľná. Hoci tuší, že i náročná. A nehovoriac o tom, že, v prípade nástupu do niektorého zdravotníckeho zariadenia, by jej nástupný plat činil rovných 4 000 €. Plus iné výhody, ako napríklad ubytovanie zdarma a jedenkrát mesačne panoramaticko-vyhliadkový let z letiska v Boľkovciach. No a ak by predsa len neuspela ako zdravotná sestra, verí si aj ako spoločníčka. Dôležité je, aby odhodila strach a nebála sa ísť za svojim šťastím.

Annamarie spoločne so strachom odhodila aj ohorok z cigarety. Z príručnej tašky si vybrala slovník, z ktorého si chce počas cesty zopakovať pár slovenských fráz.

Gertrúda je päťdesiatpäťročná jednoduchá rakúska žena, ktorá keď mala päťdesiat rokov, ovdovela. Jej o desať rokov starší manžel Franz zahynul pod kolesami traktora, ktorý sa pohol z kopca, a o ktorom si Franz myslel, že ho zabrzdil. Franz a Trúdy, ako ju všetci v obci volali, boli samostatne hospodáriaci roľníci. Dlhých tridsať rokov spoločne obrábali pôdu na úpätí rakúskych Álp a chovali hospodárske zvieratá. Rakúske poľnohospodárstvo išlo však dolu vodou a väčšina roľníkov veľmi rýchlo zistila, že už pomaly nemá pre koho pestovať a chovať. Rastlinná a živočíšna výroba, ako i spracovanie jej produktov boli už pevne etablované v spomínaných krajinách – na Slovensku a v Maďarsku. A možno aj táto katastrofálna situácia mala za následok, že Franz zdementnel skôr ako jeho rovesníci, a nezabrzdil. Trúdy zostala na všetko sama a hoci bola zvyknutá pracovať ťažko na poli, bolo toho na ňu priveľa. Deti s Franzom nemali, pretože pri množstve práce ich nestihli počať. Hoci boli celé dni v predklone pri okopávaní pôdy, a táto poloha by aj dávala predpoklad na splodenie detí, vzdialenosť, ktorá ich od seba delila, bola dostatočná na to, aby k styku nedošlo. Dokonca sa počas práce skoro ani nevideli.

Keďže bola Trúdy vdovou, navyše bezdetnou, rozhodla sa, že rozpredá celý chov hovädzieho dobytky a ošípaných. Utešené päťčlenné stáda predala veľmi rýchlo. Avšak utržené peniaze sa